

[Axel Ivan Pedersen.]

almindelighed givet tilslutning til de synspunkter, der er nedlagt i lovforslaget. Bl. a. har det ærede medlem hr. Vagn Bro givet sin så at sige uforbeholdne tilslutning. Dette er der grund til at glæde sig over, men er der grund dertil, er der så meget desto mere grund til at føle sig beskæmmet over, at det ærede medlem fru Alvilda Larsen som kvinde har følt sig foranlediget til at gå ind i et forsvar for marketenderiernes fortsatte udskænkning af stærke drikke og også går ind for den tanke, at man ikke bør nøjes med det stærke øl, men også skal give tilladelse til, at der må drikkes både vin og snaps i marketenderierne. Jeg har nu det indtryk, at marketenderierne er til for at dække et dagligt behov hos de arbejdere, der er beskæftiget i den virksomhed, hvortil et sådant marketenderi nu hører, og jeg kan i og for sig ikke finde det rimeligt, at vin eller snaps skulle høre til den danske arbejderklasses daglige behov. Men det må det ærede medlem fru Alvilda Larsen åbenbart mene, når hun siger, at kan arbejderne ikke få snaps i marketenderiet, tager de det med hjemmefra.

Det var som sagt interessant at høre det ærede medlem fremsætte disse bemærkninger, ikke mindst fordi det ærede medlem er kvinde. Vi har desværre adskillig erfaring for, at hustruerne står ved arbejdspladsernes døre eller porte og venter på at få fat på lønningsposen, forinden manden går på værtshus med den. Vi har desværre også utallige eksempler på, at der i marketenderier er opbrugt henved en trediedel af det, den egentlige ugefortjeneste andrager, og vi har eksempler på, at adskillige hjem har lidt skibbrud på grund af umådeholdent drikkeri, der har taget sin begyndelse i marketenderierne; derfor er jeg meget forbavset over det ærede medlems stilling til denne sag. Jeg tror også, jeg tør sige, at det i nogen grad skyldes den omstændighed, at det ærede medlem her bevæger sig på et område, hvor hun ikke er helt scenevant. Det tonefald, hvormed talen blev holdt, den lidt usikre stemmeføring, som det ærede medlem benyttede, vidnede, i modsætning til det tonefald, der bruges på andre områder, ikke om nogen særlig sagkundskab.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at taletiden er udløbet.

Axel Ivan Pedersen: Jeg skal slutte disse bemærkninger med at sige, at jeg håber, vi kan nå til et godt resultat.

Vagn Bro: Jeg skal kun gøre ganske enkelte bemærkninger, idet det forekommer mig, at denne forhandling danner et fortræffeligt grundlag for en udvalgsbehandling.

Jeg udtaler min anerkendelse af den tone, der gik igennem bl. a. det ærede medlem hr. Heilesens bemærkninger. Det standpunkt, han indtog, var dette, at vi her i Danmark ikke først og fremmest skulle tænke på restriktioner og indgreb, men forsøge at nå frem til ædruelige forhold ad andre veje. Hans bemærkninger om, at vi skulle anerkende den hæderlige beværterstand, at vi skulle give den magtmidler, og at vi samtidig skulle stille krav til den, forekommer mig at være rigtige. Det forekommer mig at være et rigtigt og sagligt indlæg i debatten.

Til den højtærede handelsminister finder jeg kun anledning til at gøre een eneste bemærkning. Ministeren sagde, at anerkendelsen af hotellerne skulle ske ude i bevillingsnævnene. Det er rigtigt. Men i henhold til lovforslagets § 8 skal ministeren kunne give retningslinier, navnlig i henseende til størrelse og faglige kvalifikationer, der ikke let vil kunne tilsidesættes af bevillingsnævnene. Jeg forstod dog, at ministeren var forhandlingsvenlig på dette område.

Må jeg til de bemærkninger, det ærede medlem frk. Helga Pedersen fremsatte om Nyhavn, sige, at jeg forsikrer, at det er mit højeste ønske at kunne hjælpe her; men jeg er bange for, om jeg så må sige, at vi kommer til at mindes gamle J. K. Lauridsen, der talte om de forskellige drifter her i samfundet, som er vanskelige at bekæmpe. Det, jeg tror vi lettest kan ændre ved, er stedet. Jeg synes, det er meget uheldigt, at Nyhavn ligger lige i nærheden af frihedskorset, af Det kgl. Teater og vort store torv; men jeg er bange for, at vi — det er sørgeligt at skulle sige det her fra denne talerstol — må have et vist afløb for visse tilbøjeligheder; lad os håbe, der